

KINTA KOLUMNA

EL DIVÍ MAQUÈS DE SADE I L'ARTISTA MÍRIAM CAHN

Revolucionaris o mistificadors però atacats per l'extrema dreta

Un roleu sulfurós en tots els sentits, escrit per Sade en una cel·la llòbrega amb el títol de "Els cent vint dies de Sodoma" a la vigília de la Revolució Francesa. Un roleu que ha tingut molts propietaris, i l'excusa a l'Alemanya de Bismarck per denigrar França. Un destí increïble que coincideix amb el seu caràcter sulfurós, ja que el manuscrit s'ha guardat a Suïssa, en una caixa forta, com una prolongació post mortem de l'encarcerament de l'autor.

Sade ha tingut un destí poc atractiu tot i que a l'inici de la Revolució va liderar l'existència artística a la qual sempre havia aspirat. Anteriorment, durant les seves dues estades a Itàlia, la primera a Venècia el 1772, després de fugir de França, condemnat a mort pel parlament de Provença per una mala aventura amb una jove de Marsella. Llavors va fugir amb la seva cunyada, una canongessa, que agreujà el seu cas però embelleix el seu

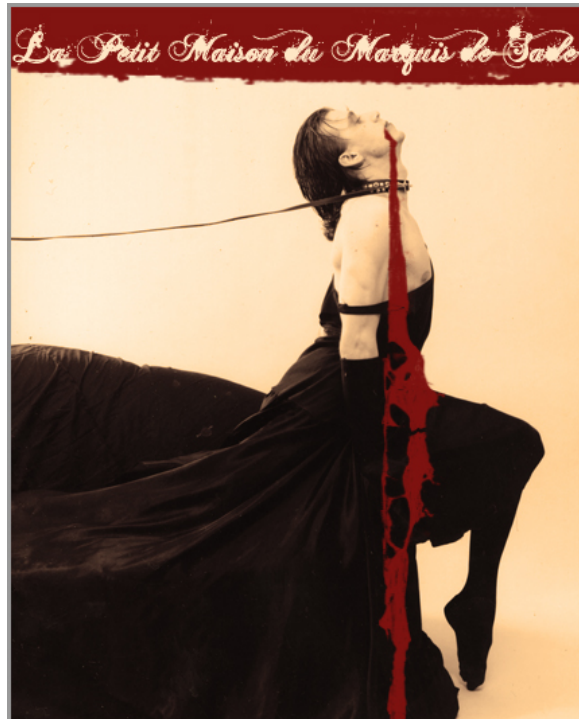

viatge. La flama entre els amants no durà gaire i Sade aviat torna a França. Processat de nou el 1774, acusat d'haver infligit abusos a joves serventes i a un jove al seu castell feudal, torna a fugir a Itàlia on va escriure dos textos, publicats només dos segles després de la seva mort.

Han calgut 228 anys perquè el Museu de "Lettres et Manuscrits" adquireixi el mític pergami autògraf dels *Cent Vint Dies de Sodoma*.

Un polèmic quadre de l'artista suïssa Miriam Cahn, exposat al Palau de Tòquio de París des de mitjans de febrer, va ser ruixat amb pintura per un individu impel·lit pels brams de l'extrema dreta. Titulada "Fuck abstraction!", l'obra representa una persona amb les mans lligades, obligada a realitzar sexe oral per un individu poderós sense rostre.

Per als seus detractors, la víctima és un nen, quant l'artista nega hi invoca la representació de la violació com a arma de guerra i crim contra la humanitat. Les associacions més reaccionaries, "Juristes pour l'enfance", "l'Enfance en partage", "Contra l'incest" entre altres l'han volgut considerar com a pornografia infantil, exigint la seva retirada fins a ser rebutjades pel Tribunal Administratiu de París i després pel Consell d'Estat.

El darrer acte, fa poc, un home el va degradar llençant un pot de pintura malgrat els dispositius de seguretat. L'autor, un home gran, estava descontent amb la posada en escena sexual d'un nen i un adult representats. Poc li importava si l'autora havia dit el contrari.

De fet és el resultat de la instrumentalització pel "Resemblament National" el partit d'extrema dreta que va instigar la polèmica atacant la llibertat de creació dels artistes malgrat els 80.000 visitants de l'exposició.

Dos autors, dos tempos i dues polèmiques que en els temps actuals no seran les darreres.

